

پیش‌بینی پرخاشگری و حساسیت بین فردی دانشجویان بر اساس سبک‌های دلبستگی

مصطفی زارعان*، دانشگاه تبریز

آیسان پیوند، کارشناس روانشناسی

چکیده

زمینه و هدف: در سالهای اخیر توجه به مسائل و مشکلات مرتبط با دلبستگی به عنوان یکی از موضوعات عمده روان شناسی و روان پزشکی افزایش یافته است. پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی پرخاشگری و حساسیت بین فردی دانشجویان بر اساس سبک‌های دلبستگی صورت پذیرفت.

روش پژوهش: پژوهش حاضر بر اساس اهداف و روش جمع آوری داده‌ها از نوع توصیفی- همبستگی بود که در قالب روش رگرسیون چندگانه انجام شد. جامعه آماری پژوهش کلیه دانشجویان سطح کشور بودند که امکان تکمیل پرسشنامه به صورت آنلاین را داشتند. از این جامعه آماری تعداد ۳۵۰ نفر به شیوه در دسترس آنلاین به عنوان نمونه انتخاب شدند و پرسشنامه سبک دلبستگی هازن و شیور (Attachment Questionnaire- AQ)، مقیاس پرخاشگری باس و پری (Aggression Questionnaire- AQ) و خرده مقیاس حساسیت بین فردی چک لیست علائم (I-S Sub- Scale of SCL-90) را تکمیل کردند. به منظور تحلیل داده‌ها از روش همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که سبک‌های دلبستگی ناایمن اجتنابی و دوسوگرا قادرند پرخاشگری و حساسیت بین فردی دانشجویان را به طور مثبت و معنادار پیش‌بینی کنند (به استثنای خرده مقیاس خشم که توسط سبک دلبستگی اجتنابی پیش‌بینی نشد). با این حال سبک دلبستگی ایمن نتوانست پرخاشگری و حساسیت بین فردی دانشجویان را پیش‌بینی نماید.

نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج به دست آمده می‌توان گفت کیفیت دلبستگی فرد نقش بسیار مهمی را در آسیب پذیری و رشد او ایفا می‌کند و به نظر می‌رسد سبک‌های دلبستگی ناایمن، عاملی خطرزا برای شروع اختلالات و مشکلات روانی هستند. به عبارت دیگر افراد دلبسته ناایمن به دلیل دریافت مراقبت ناسازگار به احتمال زیاد الگوهای ناسازگار روابط میان فردی را به محیط اجتماعی گسترده تر منتقل می‌کنند. در واقع وجود دلبستگی ناایمن توانایی افراد را برای کنار آمدن با استرس کاهش می‌دهد و در عین حال، احتمال رفتارهایی را که به تجربه‌های ناخوشایند منجر می‌شود، افزایش می‌دهد.

کلید واژه‌ها: سبک‌های دلبستگی، پرخاشگری، حساسیت بین فردی

*آدرس پست الکترونیک نویسنده مسئول Zarean@tabrizu.ac.ir